

III - 44 17

ОПШТА ОРГАНИЗАЦИЈА КОМИТЕТА

Драги другови,

У вези са најновијим директивама Централног комитета КПЈ, у погледу рада и развоја МЖ на нашем подручју, уочавају се и постоје следеће грешке:

1. У организацији МЖ развија се штетна тенденција да се створи централно-издвојена и посебна крута организација жена. Тиме је ослабљена и све више слаби основна повезаност локалних одбора МЖ са народно-ослободилачким покретом као целином, као и са локалним организацијама Партије. То значи да организација МЖ објективно иду са тим да изрешту у посебни женски покрет издвојен од народно-ослободилачког покрета, умјесто да жене као поједини не узму учешћа у општем народно-ослободилачком покрету, а не као женске организације или претставнице жена. МЖ је масовна организација жена, али ни њен рад се не смје само испољавати на раду међу женама, већ и на другим септорним радом, организована је МЖ мора бити повезана и са партијским организацијама преко са то одређених партијских, а ко би дошло до изражаја већа контрола и одговорност партије за рад међу женама.

2. Руководилачки органи МЖ г. одбори већ су почели да стварају неки апарт канцеларија, као и инструкторке и функционерке за рад међу женама. То значи постепено издвајање жена из осталог политичког живота и борбе, а што опет значи тенденција организационог издвајања покрета МЖ из општег борбеног покрета против фашистичких империјалиста и домаћих издајника.

3. У вези са горњим у нашој Партији отвара се т. зв. "женски живот" и другачије партије из тог и "женског живота" раде искључиво само у МЖ-у. Ни ово од тог повода и даље и стварају само и партијске вољње у одборима МЖ-а, што је организационо и политички погрешно, јер је то омогућавало да се другачије - партије скрпе сасвим издвоје из општег унутарњег партијског и политичког живота. То је још утицало и утиче да другачије - партије живе неправилним и једностраним партијским животом, што је слабило њихово правило у складу са партијском и политичком погледу. Осим овога то је у исто вријеме и омогућавало и опште погрешну и штетну оријентацију за развој МЖ-а у круту и централно-издвојену женску "борбену политичку организацију".

4. У складу са поменутих грешкама напријед, неки одбори МЖ-а у неким мјестима развили су се у такву теренску женску организацију, која се сматра да живи обавезном према својим одборима МЖ, него према локалним позадинским и народним властима. Природно да је из тог произлазила и мања обавеза према локалним потребима и задацима опште народно-ослободилачке борбе. Чак у појединим мјестима теренске женске организације онемогућивале су појединим женама да извршавају задатке које је пред њих стављала народна власт или која друга локална власт, (команда мјеста, подручја итд). Имало се и даље у томе да су теренске организације жена захтијевале да се преко њих издају задаци појединим женама које су обухваћене у организацији МЖ. При томе се заборавило да жене подлажу локалним народним и другим војно-позадинаским властима као и свим мушкарцима.

Упркос несумњивим успјесима и помоћи, коју је до сада покрет МЖ пружио народно-ослободилачкој борби, ове наведене грешке утицале су или би утицале ове јане на слабљену активност жена као појединаца у општој народно-ослободилачкој борби, као и на издвајање жена из опште народног фронта против окупаторских и њихових слугу и за нову, демократску Југославију. Постојање оваквих грешака даље би омогућило развој неких фашистичких тенденција у женском покрету, катар карактер наш женски покрет не смје имати.

Због тога се пред нама Партијом постављају као нужно задаци да се онемогућене грешке у организацијама МЖ-а, и како би се у покрет жена правилно развије у оквиру општег народно-ослободилачког покрета.

У вези са овим треба уредити следеће:

1. Прије свега треба схватити да је општи задатак МЖ-а: окупити и активирати жене у опште народно-ослободилачком фронту и помоћи им у његовом развоју.

политичком podizanju sa cilom da zauzmu svoje mjesto u opšte narodno-oslobodilačkoj borbi zajedno sa muškarcima. To će se postići na taj način što će se ženama preko konferencija, sastanaka, razgovora i drugih načina, pravilno objasniti značaj narodno-oslobodilačke borbe i potreba njihovog aktivnog učešća u toj borbi, što će im se pravilno ukazati na to da one aktivnim učešćem u borbi otiru svoju ravnopravnost sa muškarcima a ne na taj način što će stvarati krute neke organizacije, svoje marševe i t. sl. njihova ravnopravnost ogleda se učešćem u borbi, učešćem u narodnoj vlasti i učešćem u svim drugim poslovima u okviru narodno-oslobodilačke borbe. Dakle nije prvenstveno cilj ženska organizacija već narodno-oslobodilačka borba.

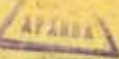
2. Iz toga izlazi da je osnovni zadatak rada naših aktivistica u AŽ-u da AŽ razviju u mase t. j. da okupe široke mase žena i da obuhvate još neobuhvaćene ženske mase. 3. To treba postići raznim metodama koje se aktivisti rade i one ženske mase koje su još zadržale i nijesu схватиле потребу njihovog učešća u narodno-oslobodilačkoj borbi. ^{aktivisti i aktivistkinje} Treba biti u kontaktu sa masama koje su do sada bile pod uticajem četničke propagande, to će se postići četinim i redovnijim kontaktom sa svima kojima koje nisu obuhvaćene i davanjem jedinstvenih konkretnih zadataka tim ženama, kao na pr. davanjem na platu čerape, rempera za malu vojsku, najvažnijim pozivanjem na rad oko podizanja porušених domova, popravljanja или rušenja puteva, pozivanjem u mase na razne proizvodне radove и т. сл. Затим треба стварати раднице које ће бити под контролом народне власти. И даље, отварањем појединих курсева за жене као што су свитетски курс, алфаветски курс, према већ постојећим програмима итд. Тих облика за придржане међу женама има много више и треба их конкретно на терену проналазити.

2. Упоредо са овим т. j. са активистичком женом, треба све више учвршћивати повезаност жена са органима народно-ослободилачког фронта, конкретно са народним властима и војно-новачким властима, као и са локалним организацијама Партије.

3. Да би се ово могло постићи, одбори AŽ-a на терену треба да имају највишу форму дјелова од свих организационих крутоста. То значи, да они одбори AŽ морају уствари бити само форма за одржавање конференција и з. опћу активност жена у народно-ослободилачкој борби, а не да они одбори имају своје посебне функције и да се налазе одвојено од опћу иницијативу партијске организације или форме народне власти. Функција ових активистичких треба схватити тако, да она врше мобилизацнију жена за народно-ослободилачку борбу, а не да су оне претставнице жена у народно-ослободилачкој борби. То је некаква иницијатива народно-ослободилачког одбора или вијештин, но не значи да је она претставница жена него је претставник читавог народа, дотичног, села, општине и среза, и она ради као свика други функционер народно-ослободилачког одбора, а не као неки функционер жена. Пошто је она у исто вријеме у руководству AŽ-a, она може да одржава конференције и састанке са женама у циљу мобилизације тих жена, а тако исто и административних послова одлазити на састанке одбора AŽ кад се они одржавају и узети наравно састанцима и у раду AŽ-a активног учешћа. Све ово не значи да одбори AŽ-a не требају одржавати своје редовне састанке и уложити све напоре да организација AŽ обухвати најшире масе жена и да што више жене активирају у народно-ослободилачку борбу.

4. Задатак свих одбора AŽ-a (окресних, окружних, областних, главних и централних) јесте према томе, да политички манифестују учешће жена у народно-ослободилачкој борби, да локалним органима цијеле покрајине, да подизањем и покрете, који су под утицајем разних других политичких струјања, да организују централну и локалну иницијативу за жене итд. То значи да ти одбори треба да буду што више, да обухвате претставнице жена разних политичких и вјерских тенденција. ^{Овај одбори треба да буду што више, да обухвате претставнице жена разних политичких и вјерских тенденција.} Важно је да обухватимо широко све жене града и села, старајући се као што је и горе рекао да се обухвате жене које су до сада биле под другим политичким утицајем. Сви одбори треба у првом реду да су повезани са одговорним партијским органима цијеле и органима народно-ослободилачке борбе. Своју активност на свим одборима AŽ треба да они одбори развијају према потребама и утицајем органа народно-ослободилачке борбе и наше Партије. Нихов однос према мушкарцима AŽ-a не смје бити круто организацијски, већ углавном агитационо-пропагандистички. Сви одбори AŽ-a морају се старати о томе да сваки одбори буду у првом реду одговорни локалним органима народно-ослободилачке борбе.

5. Треба тежити за тим да се све активистичке AŽ, и по партијке и по непартијке и некомунистичке, поред њихове активности у AŽ укључе на рад другим центрима опште народно-ослободилачке борбе. То значи да жене и

партијске треба да раде по осталим секторима, а не само по сектору АСЖ-а. Рад само по сектору АСЖ-а значајно би да се оне развијају у професионалне и тај рад.

Другарице партијске које су до сада живјеле и радиле партијским животом у одборима АСЖ-а, треба узети на рад у поједине партијске ћелије или комитете, према њиховим способностима и партијској улаганости. На тај начин партијске ћелије које су до сада постојале три средњи и окружни одборима АСЖ-а, треба укинути као организационе и политички погрешне. На тај начин не само да ће оне живјети пуним партијским животом, него ће се омогућити и чвршћа повезаност између одбора АСЖ-а и партијске организације, јер ће оне партијске које су у одборима добијати задатке директно од партијске ћелије односно форум на за рад у додичним одборима АСЖ-а.

Тако ће одговорност за рад на локалности иена тј. и за рад АСЖ-а, свуда носити партијске организације (ћелије и руководели комитети ише Партије).

Постојање ових грешака треба брзо ликвидирати, и не би сектор рада по АСЖ-у био правилно постављен и како би рад био што успјешнији. Указивање на ове грешке не треба схватити као неку нову линију, већ као отклањање грешака у раду по свај линији сектору АСЖ-а.

Отклањање ових грешака не би смјело да изазове на каквих потреба у организацији АСЖ- или неразумијаване. Због тога треба ове директиве прорадити на партијским састањима и он на којима треба да буду и другарице партијске које су радиле у одборима АСЖ-а и биле до сада у посебним ћелијама.

У вези са исправљањем ових грешака и провјетрањем постављањем рада у организацији АСЖ-а, лизјестите нас најжртније.

При обласним, Покр-јинским и Централним комитетима постоје партијске комисије за рад међу женама. Ово вам јављамо да би знали како се организационо и у вези с форумима поставља рад по овом сектору.

II.

У вези са радом народно-ослободилачких одбора, приједлажује се да иети нису још довољно учвршћени и да се нијесу саклајели са тим да су права народна власт. У појединим мјестима њихов рад се своди на рад репрезентативних органа. За ово у првом реду односи одговорност Партија, односно секретар народно-ослободилачких одбора, који је члан Партије, готово у сваком одбору. Секретари одбора се понашају као шефови тих одбора уместо да буду зисте души свих одбора. Њихово је да у тим одборима и јавно даду од себе, и да помажу другима одборницима како би се и они што више активизирали у своме раду. Дужност је секретара да остале одборнике убјеђују у своје приједлоге, односно закључке Партије које треба промасти у одборе, а не да их наређују. Поред овога секретари одбора не морају свести свој рад само да буду у канцеларији, како је то обично акхнај пракса са, већ они треба и политички да раде на терену. Не значи да им се смањује увид у све послове у одбору, него и против на тај начин ће им се омогућити свестранији увид у све послове. Тамо гдје су секретари народно-ослободилачких одбора у исто вријеме и чланови бироа средњих комитета Партије, они треба да обавезно долазе на састајне средњег комитета Партије, а иначе живе и раде у извршним народно-ослободилачким одборима. На тај начин ће се омогућити правилне контроле рада у средњим народно-ослободилачким одборима. Ово важи и за општинске народно-ослободилачке одборе. Тамо гдје нијесу секретари народно-ослободилачких одбора чланови и одговарајућег партијског форума, потребно би било да ују у одговарајућим партијским форумима ради што боље и правилније координације рада, наравно ако испуњавају услове да буду чланови односног партијског форума.

Чишћење народно-ослободилачких одбора од непоузданих елемената готово се у појединим мјестима претворило у своју супротност. Наме чисте се из одбора и ни одборници који не само да нијесу непријатељи, него су пријатељи, али још ијесу покевали пуку активност или се нијесу на послу снамали. Осни овога, пријам ових чишћења сам начин тога чишћења не спроводи се одлуком одбора или одлуком народа, јер то обично чине на своју руку секретари одбора. По овом питању ва је јасан, а то је да из одбора треба удаљавати оне који су непријатељи народно-ослободилачке борбе или који било за којих разлога саботирају одлуке народно-ослободилачких одбора. Увидите одлуке војне и народне власти. Њихово чишћење из одбора треба јавно на ојединицама одбора или у народу пост зити изјашаји за то конкретне разлоге. Против одборницама који се још нијесу доваљали на послу снамали или нијесу довољно активни, треба пружити пуно помоћ да схва

те своје дужности и да се још више активизирају. Они јемље одборника за то што изјесу изјесави конкретни посао свршили, није никаква политичка мје ра, а кад се то сменивање не постоје и дубав разлики. У погледу сменивања као и у погледу односа према члановима народно-ослободилачких одбора треб бити врло еластичан, али не никада на штету народно-ослободилачке борбе.

III.

Ради што правилнијег политичког и партијског рада и брзог уздизања борца у јединицама партизанских одреда, рад на том сектору треба појачати. Због тога контрола Партије као и помоћ мора бити већа партијским јединицама у партизанским одредима. У том погледу не смеје се дозволити да се осјети укидање Главног штаба односно замјеница политкомесара Главног штаба, који је непосредно контролисао партијске организације у партизанским одредима. Замјеници политичких комесара одреда слаће редовно извјештаје директно Покрајинском комитету о партијском и политичком раду у партизанским одредима. Све им је потребно и ради координације са штабом Корпуса, над чију команду војнички и политички одреда спадају партизански одреди. Но и поред овога и Окружни комитети ће у својим извјештајима као редовно извјештавати и о том сектору рада.

IV.

Још се не осјећа довољна помоћ партијца и партијских организација организационо обавјештајне службе на терену. Заборавили су наши партијци да они свици за себе мора бити добар обавјештајни орган и да мора уловити напоре да продре у тајне наших непријатеља. Наша обавјештајна служба је сасвим мала да и она се у првом реду ослања на наше партијце и партијске организације, а зато јој треба пружити сву помоћ како би се што прије учластала и ојачала.

V.

свакога и свако

Све издвојене реченице треба ~~свакога~~ прерадити на састанцима Окружних комитета и продубљено и саобрањено конкретним приликама пренети у све партијске организације.

С другарским поздравом,

СМРТ ФАШИЗМУ - СЛОБОДА НАРОДУ.

27 марта 1944 г.

ЗА ПОКРАЈИНСКИ КОМИТЕТ КПЈ
ЗА ЦРЛУ ГРУ И ВАНУ

Јеити

